

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatalt:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-85 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivataltban vétetnek föl

Bankpolitika.

Pécs, 1895. október 2

A jegy kibocsátás jogával felruházott nemzeti bankokat az államok nemcsak azért támogatják szabadalmakkal és egyéb segédeszközökkel, hogy viszont ők is segítségére legyenek az államoknak pénzügyi dolgaikban, hanem azért is, hogy a pénzügyi piacnak a privát spekuláció alól lehetőleg emancipált szabályozói legyenek s utját állják annak, hogy a kereslet növekedésével a pénz ára a végtelenségig ne emelkedjék.

Semmi sem ártalmasabb egy nemzet kereskedelmi forgalmára, mint a kabaláb folytonos ingadozása, mert ez bizonytalanná tesz minden kereskedelmi árszámítást s a kereskedelmet az u. n. polgári haszon szerzése helyett a mesterséges eszközökkel előidézhető áremelkedés vagy esés által való szerencsejáték útjára tereli.

A kereslet és a kínálat közti viszony a dolog természete szerint mindig elhatározó az árak alakulására, csak hogy napjainkban már nem mindig az effektív szükséglet vagy a tényleg meglévő készletek mennyisége határozza meg a kereslet vagy a kínálat élénkségét, hanem a börze potenciáinak spekulatív műveletei idéznek elő mesterséges keresletet vagy kínálatot a szerint, amint érdekeik áremelkedést vagy csökkenést igényelnek.

Az ily mesterséges áralakulások ellensúlyozására s a tényleges forgalomban érdekelt kizsákmányolásának megakadályozására hivatnak a nemzeti jegybankok, s ennek a hivatásnak úgy felelnek meg, ha a privát spekuláció által mesterségesen visszatartott tőkék helyébe elegendő mennyiségű pénzt bocsátanak a hitel igények kielégítésére, s a pénzkereslet emelkedésével megelégszenek a megnövekedett forgalom nyújtotta haszonszaporulattal s nem iparkodnak azt még a kamatláb emelésével is növelni.

A mi közös nemzeti bankunk azonban ebben a tekintetben nem teljesíti nivelláló feladatát s nem teljesíti különösen Magyarország érdekeinek megfelelőleg. Magyarországnak, mint tulajdonképpen agrikulturnak, kereskedelme az őszi évadban igényel leginkább nagyobb hitelt a terménybevásárlásokra. A privát spekuláció ilyenkor mindig tartozkodik, hogy a termelők nagy kínálatával

szemben minél szűkebb körre szorítsa a vevők keresletét s ezzel a termények árát lenyomja.

S mit tapasztalunk az osztrák-magyar bank részéről? — Ez a dédelgetett intézet ilyenkor sem bocsát elegendő pénzt Magyarország hitel igényeinek rendelkezésére, sőt ellenkezőleg, rendszerint fel is emeli a kamatlábat, mint ezt az idén is megtette, a mikor egy egész százalékkal drágította meg a pénzt.

Ennek a következménye aztán az, hogy a kereskedői világ bevásárlási célra nem is veszi igénybe a drága hitelt, tehát nem vásárol; ha pedig vásárol, akkor a termény árán akarja megnyerni azt, a mit a hitel megdrágulása által vezített: a termények ára tehát hihetetlenül alászáll s az ennek dacára eladni kényszerült termelő a tönk szélére jut.

Mit tehetünk ennek ellensúlyozására? — Addig, míg bankügyünk Ausztriával közös ügyünk marad, semmit, legalább semmi olyat, a mi a bajon gyökeresen segítene, mert az iparúzó Ausztriának éppen az az érdeke, hogy a nyers termények ára minél alacsonyabb legyen s a közönség nevezett nemzeti bank, a mely Bécsben székel s tulajdonképpen osztrák befolyás alatt áll, mindig az osztrák érdekeknek fog kedvezni.

Alaposan segíteni ennél fogva csak az önálló magyar nemzeti bank felállításával lehet, de hat ez meg a távol jövő zeneje, nem azért, mint ha ehhez teljes jogunk nem lenne, vagy az önálló magyar nemzeti bank létesítése leküzdhetlen pénzügyi akadályokba ütközne, hanem azért, mert a bankszerződés lejárt a Bánffy-kormányt találja Magyarország ügyeinek élén, azt a kormányt, a mely oly fennen hangoztatja a hatvanhetes alkotásoknak örök időkre való változhatlan fentartását. Bánffytól az ország tehát semmi szín alatt sem várhatja, hogy Magyarország pénzügyeit és hitelviszonyait az osztrák bank uralma alól emancipálja.

A banknak legutóbbi önkényes kamatláb-emelésére a kormány ugyan nagy tromfot gondolt kijátszani azzal a félhivatalos közleménnyel, hogy a bankkérdésben Magyarország közvéleménye minél inkább ama nézet felé hajol, hogy két intézet felállítására kell törekedni, de hát ez a tromf nem

bizonyult ütőnek. Nem csoda, hisz hamis kártya volt, mert azt ugyan senki sem hiszi el, sem a Lajthán innen, sem odaát, hogy a magyar közvélemény egymással szoros kartell viszonyban álló, egységes igazgatóság által vezetett két bankintézetet követel, mert ez fából való vaskarika lenne.

De hát ezt a fenyegetésszerű gyöngye nyilatkozatot is bécsi intelemre csakhamar vissza kellett szivni s ugyancsak félhivatalos szócsövön publikálni, hogy a magyar kormány nem is gondol önálló magyar jegybank felállítására, a mit az egyszer nagyon is elhiszünk a félhivatalosnak, de ennek ünnepélyes módon való előzetes kikürtölését mégis egy kissé furcsának tartjuk, mert ezzel tudtára van adva a banknak, hogy a magyar kormány az egyezkedési tárgyalásoknál fog ugyan egy kissé kapálózni, de a végeredmény minden körülmények közt, még ha semmiféle engedmenyt nem kapunk is, a bankszabadság meghosszabbítása lesz.

A fenforgó pénzszükségen az osztrák-magyar bank a félhivatalos ijesztgetés dacára segíteni nem akarván, a magyar kormány úgy vélt segíthetni a bajon, hogy az állampénztárból tíz millió forintot bocsátott kamatmentesen a bank budapesti főintézetének rendelkezésére, hogy ezt a magyar pénzügyi igényeinek kielégítésére fordítsa.

Hát biz ez szép ajándék az 5 és 6%-ra dolgozó nemzeti banknak, de ha a pénzügyi bajain csak úgy tudunk segíteni, hogy az államkincstárból, mely az államadósságokra busásan fizeti a kamatot, ingyen pénzt ajándékozgatunk, akkor nincs szükségünk szabadalmazott jegybankra, legkevésbé pedig közös intézetre, mely a mi érdekeink iránt mindig közömbös.

* Az egyházpolitikai javaslatok a főrendiházban. A főrendiház három egyesült bizottsága október 7-én (hétfőn) délelőtt 11 órakor tárgyalja „a vallás szabad gyakorlatáról” szóló törvényjavaslatoknál eszközölt főrendiházi módosítókra hozott képviselőházi határozatokat tartalmazó iratot.

* A postaintézet újjászervezése. A kereskedelmi miniszter a költségvetésben a posta- és táviratintézet adminisztrációjának átalakítását célozza. Az átalakítás következtében a posta- és táviratüzemeltetést a kereskedelmi miniszterium kebelé-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A férj becsülete.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája —
 Írta: **Honthy István.**

A mikor először beszélt neki a fiatal özvegy Katolnainé a férjek hűtlenségéről, a mikor először erősítette előtte az ő határozott, komoly s ilyenkor éppen nem csengő, de szinte rekedtté vált csendes, bizalmas süttő hangján, hogy még a legjobb, a leggyengédebben szerető férj is megcsalja a feleségét, — piciny, piros ajkait nevetésre vonta s az ő pajzán, ingerkedő szavával, melyben azonban hatalmas erővel nyilatkozott meg a mindenható hit és bizalom, így felelt:

— Nem hiszem, nem és nem! S ha ezerszer mondaná is ezt valaki az én uramra: én ezerszer nem hinném el. Nem és nem!

A fiatal özvegy erre megvonogatta formás, telt gömbölyű vállait és közönyös, mindennapi hangon mondá:

— Nono, édesem. Hiszen nem is mondom én, hogy a te urad téged . . . Isten mentsen tőle! . . . Csak tudod, ugy . . . no, az elővigyázat nem árt. Jobb félni, mint megijedni. Jobb mindig a legrosszszabot várni, mint reményünk rombahullásán egyszerűen kétségbeesni!

És mert éppen kerek másfél órája volt, hogy a

fiatal özvegy vizitálni jött hozzá, hát sietett el, magára hagyván gondolataival.

Ezek azonban nem sokáig haborgatták. Elnevette magát Katolnainé pesszimizmusa felett. Habaha! — Még ilyen gondolni is az én Lacimról! a kinek minden vágya, minden gondolata én vagyok; aki értem él hal, a ki értem fárad, dolgozik! Nem, nem! Ő nem csálhat meg engem; ő hüen, igazán szeret engem. Engem és senki mást!

És aztán beszélt a fiatal özvegy neki erről a dologról másodszor is, harmadszor is. Beszéltek neki mások is; csaknem minden barátja, a ki egy-egy vizitert nála látta boldogságát, megelégedettségét, a melyről egész legenda keringett már a városban.

S egyszer azon kapta magát, hogy elhiszi, a mit mondanak. Elhiszi, hogy nincs férj, a ki meg ne csalja a feleségét. Elhiszi és fél és remeg, hogy az ő Lacija is így tesz.

Pedig nem volt oka reá. Mert Radányi Laci szerette, szerette igazán és erősen az ő kis feleségét, a kinek köszönhette, hogy ki tudta magát ragadni a tivornyázó, lump élet karjaiból s élhetett hivatásának s része volt egy édes otthon legnagyobb boldogságában.

Hejh pedig, bizony úgy volt egyszer, hogy Radányi Laci, a híres jogászyerekből a mikor már neves ügyvédé kezdett lenni, hát beleunt az életbe, melynek gyönyöreit hajszolta unosuntalan s kezdett blazirt és létgyűlölő lenni. S talán soha többé nem is lesz belőle ember, ha meg nem látja, meg nem ismeri és el nem veszi Szabó Emmát, ezt az enni való, gyenge cukorbabát, a ki azonban olyan erős

volt a szerelemben hogy még őt is meg tudta téríteni, magához láncolni, szívéhez örökre lebilincselni.

De vajon örökre-e?

És ezen a kérdésen sokszor eltöprengett maga Radányi Laci is. Érezte, tudta, hogy az ő kedves kis feleségének nem tudna egy zokszót szólani, nem tudna szívében az ő képe mellett más nő képének még egy szemernyi helyet se szorítani és mégis . . . mégis maga is félt tőle, hogy ha egyszer ezt a szerető szívet meg kell bántania, ha egyszer ezt az édes, ezt a kedves asszonyt — hátr pillanatokra is — el kell felednie, mintha nem is volna, mintha nem is lenne, mintha nem is szeretné őt oly nagyon s az az asszony is őtet!?

Szeretni szívvvel, szeretni lélekkel nem tudna senkit se többé, csak őt. De hajh, a lelkében még volt valami a múltból, szívében még néha lángra lobbant valami, a mi régen oly igen úste-hajtotta a lét élvezetei után. És ilyenkor a szívet, a lelkét elfogó nagy erős szerelme az iránt a szerető édes asszony iránt szánalomná változott és úgy éreşte, hogy meg kellene siratnia azt a percet, mikor annak az igaz, állhatatos, törhetetlen szerelmét ei bírni felejteti.

Pedig tudta, pedig érezte, hogy eljön az a perc. Hiszen megtörtént vele nem egyszer, hogy megakadt a szeme egy-egy asszonyon, egy-egy viruló leányon. S ilyenkor feltámadt benne a régi ember, a régi férfi, a ki nem igaz, nem szívből fakadó édes csókért, de szeszélyből, szenvedélyből támadt, muló, de erős, hatalmas vágyból eredő tücsök, égető csókért vágyott arról a piros ajakról s magá-

ben működő vezérigazgatóságra kívánja átalakítani. A vezérigazgatóság élén fog állani az elnök igazgató, ez állást Szalay Péter min. tanácsos tölti be, szervezve van egy főigazgatói állás, az igazgatói létszám hárommal emelkedik. Egyáltalán a posta- és táviratintézet költségvetésének összeállítása arra mutat, hogy a személyzet érdekeivel komolyan és jó akaratulag számol az igazgatás.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 2.

— **(A király nevenapja.)** Pénteken, f. hó 4-én lesz ő felsége a király nevenapja. Ez alkalomból a pécsi székesegyházban reggel 9 órakor ünnepélyes szentmise tartatik, melyet Trolli v. püspök fog celebrálni, az összes katonai és polgári hatóságok jelenlétében.

— **(Mikor jönnek a miniszterek?)** A színház ünnepélyes megnyitására leérkező miniszterek — mint a leghitelesebb forrásból értesülünk — a ma érkezett távirati értesítés szerint nem, mint az eddigi megállapodás volt, f. hó 4-én este 8 órakor a gyorsvonattal, hanem ugyanaznap este 6 óra 35 perckor külföldön a tálalattal érkeznek Pécsre. S értesülésünk szerint Percel és Dániel minisztereket és Vörös államtitkárt várhatjuk csak, mert Bánffy miniszterelnök a szombati interpellációs ülés miatt, Wlassits pedig szintén halaszthatatlan teendői miatt nem utazhat le hozzánk.

— **(Ülések a vármegyeházán.)** A vármegyeházán f. hó 8-án d. e. 10 órakor közgyűlési bizottsági, d. u. 3 órakor pedig erdészeti szakbizottsági ülés lesz. Ugyanekkor tartja az állandó választmány is ülését. F. hó 12-én a közgyűlést megelőzőleg pedig a sz. a. m. k. ér. sz. k. fog tartatni. F. hó 4-én (pénteken) végre az állandó bírói bizottság tart ülést.

— **(Önkéntesek vizsgálja.)** A pécsi 44. számú gyalogezred önkéntesei a tiszti vizsgálatot tegnapelőtt adták ki Budapesten. És pedig mondhatjuk, elég szép sikerrel, mert 28 vizsgázó közül — 1 a vizsgálat előtt visszalépve — csak négy bukott meg. A 23 sikerrel vizsgázott közül Jankovics Géza, Kaufman Nándor és Köszler József kitüntetéssel, a többiek pedig, u. m. Telegdi Kálmán, Margittay Valér, Inselt Jenő, Weisz Ödön, Kepes Kálmán, Simon József, Gauzer Gyula, Gruber Győző, Schulz Ferenc, Ralsom Jakab, Rekvinyi Géza, Putzer Lajos, Zlinszky István, Munk Lajos, Lütke Lőrinc, Hank Károly, Szondi Máttyás, Fonyó Jenő, Zvinkler Ferenc és Haas József. Természetes, hogy a vizsgától visszalépett önkéntes második évét is le fogja szolgálni, de a megbukottakat a második év leszolgálása nélkül bocsájtják el.

— **(Lobogódisz a miniszterek tisztelőre.)** A pénteken a színház megnyitására érkező Percel és Dániel miniszterek tisztelőre — a kikkel Vörös László miniszteri titkár és Fascho Moys Sándor miniszteri tanácsos is érkezik — a bevonulási ut fel lesz lobogódisz, a mire nézve, hogy házaikat fellobogózzák, a rendőrkapitányság legközelebb felhívást fog a lakossághoz intézve kibocsájtani.

hoz láncoló, tönkretévő ölelésért azokban a puha, bársonyos karokban s mindent feledtető, mámorba ringató megpihenésért azon a pihegő, csábitóan titkos édesenyhe keblen.

És erős volt, törhetetlen volt abban a szilárd szerelemben, melylyel csak kis feleségét tudta körülvenni és soha, de soha senki másat; de sajnálta, de végtelenül gyengének, gyávának érezte önmagát, hogy nem tud szabadulni a titkos, a bűnös, a szenvedélyes vágytól.

Egyszer aztán az történt vele, hogy meglátott valakit. Még Pestről ismerte, régen. Ő akkor ifjú volt még; az pedig viruló, szép leány. És eladó. Karcsu, mint a serge; magas és erős mindazonáltal s bár arcán nem volt semmi bűbáj, de szemének olyan erős, olyan igéző, olyan perzselően tüzes volt a pillantások, hogy nem csoda, ha végre egy gazdag öreg ur szívét annyira megperzselték, hogy az asszonynya tette a szép eladólányt.

Hát őt látta meg úgy a délutáni órákban, mikor a kaszinóból haza felé tartott.

A magas, karcsu termetet nehéz selyem fekete ruha fődte. Látszott rajta, hogy gyászol valakit és Radányinak nem nehéz volt kitalálni, hogy az urát. A gyász azonban nem illett össze azzal a csengő, vidám hanggal, melylyel az asszony már messziről köszöntötte a férfit.

— Jó napot, jó napot Radányi! Milyen öröm, milyen meglepetés! Soha hittem volna, hogy magát itt találom!

Radányi Laci alig tudott valamit szólni az üd-

— **(A színház akusztikája)** Az új színházban ma tett karpróbat a színházi zenekar. A próba kitünően sikerült s színházunk akusztikája a legjobbnak bizonyult. A kitünő akusztika mindenesetre egyik igen fontos kellék a színház bevalóságához.

— **(Ellenőrzési szemlék.)** A pécsi születési hadkötelesek feletti ellenőrzési szemlék f. hó 16—19 napjain tartatnak a Scholtz-féle sörház helyiségében. Az ellenőrzési szemle minden nap reggel 9 órakor kezdődik s azon az 1865—1860. évi születésű hadkötelesek 16-án, az 1859—1857. évűek 17-én, az 1856—1853. évűek 18-án tartoznak megjelenni. Végül 19-én a Pécsért tartózkodó idegen illetőségű hadkötelesek. A ki a jelentkezést elmulasztja, egész 200 forintig terjedhető pénzbírsággal büntethető.

— **(A legközelebbi országos vásár.)** Pécsért a legközelebbi országos vásár — mint a városházán ma kifüggesztett értesítésből kitűnik — november hó 24-én kezdődik.

— **(Sertésvész Pécsért.)** Az ország különböző vidékein uralgó sertésvész, úgy látszik, Pécsért is megkeresi, mert a budapesti vegyikísérleti állomás részéről tett kísérletek folytán a sertések közt itt is előforduló megbetegedések okául a sertésvész állapított meg E tárgyban Vaszary Gyula rendőrfőkapitány mai napon fölhívást bocsájt ki a város lakosaihoz, a melyben azok figyelmébe ajánlja, hogy a sertések közt mutatkozó legcsekélyebb megbetegedést is a saját, de a nagyközönség érdekében is azonnal bejelentésük, mert a netán tapasztalt legcsekélyebb mulasztás is a legnagyobb pénzbüntetéssel fog sújtatni.

— **(Világítás-próba a színházban)** A pécsi nemzeti színházban a világítási próbát ma (szerdán) este 6 órakor tartja meg a pécsi légszuszgyár igazgatósága.

— **Közigazgatási bejárás.** A pályaudvar kibővítés közigazgatási bejárása ma délelőtt történt meg. Résztvettek rajta a hajózási és vasútfelügyelőség kiküldöttei, az államvasutak igazgatóságának meghatalmazottja és Pécs város képviselőiben a polgármester, rendőrfőkapitány és Majorossy főjegyző, ki a közigazgatási bejárásról felvett jegyzőkönyvet vezette. A közigazgatási bejárásban résztvett tagok tisztelőre ma este 8 órakor bankett lesz.

— **(Erdőőri vizsga.)** Az erdőőri vizsga Baranya megye részéről a megyei székházban f. hó 21-én tartatik meg.

— **(Tanító gyűlés.)** A baranyavári egyházkerület tanítói, e hó 10-én Főherceglakon, az egyházkerület elhalt tanítói lelke üdvéért d. e. 9 órakor mondandó gyászmise után ez évi tanító tanácskozmanyukat tartják meg. Tárgysorozat: 1. A tanácskozmany elnöki megnyitása. 2. A múlt évi tanácskozmany elmaradása okának jelzése. 3. A kiadott tételek megvitatása. 4. A "Tápióintézet" létesítéséhez hozzájárulási szándék nyilvánítása. 5. Gyakorlati előadások: a) Reiner Mária baáni tanítónő a "leány nevelés fontossága az iskolában", b) Mayer József baáni kántortanító a "szülőföld ismerő", c) Szaller Máttyás baáni osztálytanító a "6. számnak ismertetéséről", d) Witzl József főherceglaki kántortanító "Előgyakorlatok az irva olvasás tanításához". 6. Jelentések. 7. Indítványok. A ker. lelkeskedő papság szives megjelenését tisztelettel kéri, a ker. tanfelügyelőség.

vözletre. Csak nézte azt az asszonyt, hogy majd elnyelte a szemével.

Az pedig mellé csatlakozott és ment vele, szorosán mellette, úgy, hogy a ruhájáról áradó bódító illat majd elvette az esztét.

— Hígyje el, hogy nagyon örülök, hogy magát látom. Remélem, nem haragzik, hogy valamikor figyelembe se vettem gyerekes ábrándjait. Látta, azóta özvegy lettem s annyira unom az életet, hogy most már kénytelen voltam nyakamba venni a világot és utazom. Így jutottam el ide is, a maga városába... De el ne bizza ám magát. Nem magáért jöttem!

Tette hozzá nevetve, s a mikor nagy, erős fényű szemét ráemelte a férfit, annak egyszerre lángra lobbant a vére.

— S nem is tehetném, mert úgy tudom, már felesége van.

Est már egész csendes, egész közönyös hangon mondá s aztán elkezdett mindennapi dolgokról beszélni, tartva szóval a férfit, a ki észre sem vette, hogy letértek az egyenes utcáról, be egy faszorba, melynek árnyán ime már a sűrű fás rengeteghez érnek, mely a kis városka sétaterét képezte.

De a hol ilyenkor alig jártkelt valaki.

És nem birt többé magával. Érezte, hogy ez az asszony a bűbájával foglyává tette, s tudta, hogy annak csak egy szavába kerülne s ő lábai elé vetné magát, s mikor piros ajkát ajkához szoritná, mikor két bársonypuha karját nyaka köré fonná s lelketlő szemével a szemébe nézne: akkor elfeledné az ő édes, az ő kedves feleségét, azt a cukorbaba asszonyt.

És nem birt ellenállni e gondolatnak.

— **(Razzia)** Az elmúlt éjjel a rendőrség Selényi rendőrbiztos vezetése alatt Pécs külvárosában a kocsmák és egyéb mulatóhelyeken razziat tartott, a mikor is összesen hat ismert csavargót tartóztattak le, a kik kellő igazolás után illetőségi helyükre fognak toloncoltatni.

— **(Lánya után a halálba ment.)** Mint kaposvári tudósítók írja, ott a napokban megrendítő öngyilkosságot követett el özv. Kovács Antalné, egy középkorú, szegénysorsú, de intelligens urinő. Az öngyilkos asszony a lánya után ment a halálba. Nem rég történt ugyanis, hogy egyetlen, szép fiatal leánya, ki szegénységük miatt Kaposvártól kénytelen volt szolgálatba állani, — agyonlőtte magát. A leány csábitásnak esett áldozatul s a szégyen elől menekült a halálba. A borzasztó csapás annyira leverte az egyetlen gyermekét a bálványozásig szerető édes anyját, hogy folyton öngyilkossági gondolatokkal foglalkozott s egyszer a leánya sirján fel is metszette kezén az ereket. De ekkor észrevették s megmentették az életét. Most a napokban ismét Kaposvárra érkezett egyik közeli faluból, a hol lakott. Meglátogatta a leánya sirját a temetőben, kisírta ott magát s aztán egy szállodába ment s kétszer magára lőtt. Az egyik golyó a mellébe, a másik pedig egyenest a szívébe hatolt s rögtön halálát okozta. Az öngyilkos asszonyt — hátrahagyott levelében irt utolsó kívánságához képest — a lánya mellé temették el.

— **(Bernát bácsi álma.)** Mú sa. adj ihletet a szerény riporteri tollnak, hogy méltóan megénekelhesse ama világraszóló eseményt, a minek tárgya egy öreg Bernát álma. Ugy esett a dolog, hogy tegnap este úgy fél 10 óra tájban az indóházhoz ki-rendelt Vas bácsi, a kinek öreg csontjai bizony hamar megújnak az állást, elindult a hold méla fénye mellett egy kis sétára le a Ráth kert felé. Csendes vala az este; az égen telepofával bámult szét a nagy világra Hold asszonyság s igazán megsajnálta az öreg tizedest, a ki talán épen most jó puha meleg ágyról ábrándozik, hol öreg csontjai fáradságát kipihenhetné. És Hold asszonyság jól vélekedett. Ábrándozott, de sőt álmodott is az öreg, a mint lassan bandukolt a Ráth-kert mellett. De ábrándozásából egyszerre felriadt, s csaknem segítségért kezdett kiabálni. Egy nyitott ablakon ugyanis zsupsz! egy ágyterítőbe csomagolt pakkot vetett valaki a nyaka közé, de úgy, hogy az öreg egyszerre lent érezte magát ezen a sivár földön s nem többé az álmok országában. S nyomban a pakk után kiugrott egy valaki is az ablakon. De ez már szerencsére nem az öreg Bernát bácsi nyakába, hanem a két karja közé, mert az öreg rögtön a helyzet magaslatára emelkedvén, tudta, hogy tolvajjal van dolga. Ez azonban markos legény lévén, könnyen kiszabadult az öreg kezei közül s vitte az irháját ungon-berken túl. És az égről lemosolygott a telepofájú hold a birkózásban kiizzadt öreg rendőrré, az ottmaradt lopott portékára s el nem hitte volna, ha nem látja, hogy Pécs városában öreg, tehetetlen rendőrt állítanak éjjeli posztra és fél tíz órakor este is nyitva hagyják a lakások ablakait. A nyitott ablaku lakás birtokosa Spingsfeld hivatalnok különben csak egy a tolvaj által elvitt pénztárcáját siratja, a rendőrség pedig az ismert notórius betörőt — keresi.

— **(Hány malom van Pécsért.)** A kereskedelmi miniszter megkeresésére Pécs város tanácsa most állította egybe a város területén lévő malmok jegyzékét, melyeket az országos malom-ipari

Bent az árnyas fák alatt az asszony visszafordult, megelégtelve a sétát s így szólott hozzá:

— Hát meglátogat-e? A szállodában lakom. Magának holnap délután otthon leszek.

Radányi Laci a szenvedélyes vágytól elfojtott hangon felelte rá:

— Igen.

Egyszerre azonban megtoppant a lába a puha fűben és nem birt tovább menni.

Szembem velők az út kanyarulatánál két nő közeledett. S nagyon hamar felismerte őket.

Katolnainé volt, meg a — felesége.

Az asszonynak feltűnt a dolog. S aztán meglátva a két nőt, elnevette magát.

— Hahaha, csak nem a felesége az egyik?! No ne féljen semmit, majd eligazítjuk a dolgot! Azért nem kell mindjárt megijedni.

Az a két asszony pedig, a mikor megpillantotta őket, az egyik elkialtotta magát:

— Nézd, az urad! Ki az, a ki vele van?!

S bizonyos diadal rejtett a hangjában.

A másik, az a kis cukorbaba asszony pedig összerázkódott és alig tudott szóhoz jutni.

A mikor azonban szembe értek egymással, mikor már elkerülhetetlen volt a találkozás, a kis cukorbaba asszony előre szökölt, mint egy pille, könnyed, gyors léptekkel s már úgy kialtotta az ura elé:

— Óh, micsoda meglepetés, Laci! Hol vetted elő ezt az én régi, kedves barátomat, a kivel olyan régóta nem láttuk egymást?!

És mielőtt amaz megakadályozhatta volna, már

statistika készítésénél fognak felhasználni. E szerint Pécsen van 5 kisebb gőz és 6 vízimalom. És pedig gőzmalmuk van: a sertés hizlalóknak, id. Türr Mihálynak, dr. Troll Józsefnek, Weidinger Ferencnek és a Madarász és Szontagh cégnek; vízimalmuk van: ifj. Türr Mihálynak, Rak Jánosnak, Imhoff Jánosnak, Papp Józsefnek (bérlel: Pernekker József), Eckenfels Jánosnak és Piribauer Jánosnak (a bamsalom).

— **(Sétatéri zene.)** A 44. számú cs. és kir. gyalogezred zenekara holnap, csütörtökön d. u. 5 és 6 óra közt a sétatérten terzenét ad, melynek programja a következő: 1. A „Sevillai borbély“ opera nyitánya Rossinittól; 2. „Wein, Weib und Gesang“ keringő Strausstól; 3. Magyar dal Czibukától; 4. Fáklyatánc Mayerbeertől; 5. „Pschütt“ polka-français Pavlistól; 6. „Flori italiani“ egyveleg Stasseigtól.

— **(Fa árverés.)** A kozári vadászháznál a melegmáyi és hidegmáyi dülökből kikerült famenyiség október hó folyamán, minden kedden és csütörtökön árverés alá kerül. A helyszínen megjelenő legtöbbet ígérők készpénzfizetés mellett mindjárt el is vitethetik a vásárolt fát. Az árverések mindenkor délelőtt 10 órakor kezdődnek.

— **(Terjed a sertésvész.)** Mint tudósítónk értesít, a sertésvész az atádi járásban ismét terjed. Alig van község, melyben fele ne lépett volna, s ha a száraz, meleg időjárás így tart, akkor nagyobb mérvű elterjedésétől féltünk megyénkben is, hol már szörványosan szintén jelentkezik — a sertés hizlalók nem valami nagy öröme.

— **(Az öntöző kanna reparatúrában.)** A hetivásárt követő szokásos seprés a Majláth-téren ma egészen öntözés nélkül esett meg, mert az öntözőkanna, melylyel ezt az öntözést rendszeren megselepszik, kilyukadt s a tanács még nem utalványozta a kifoldozásra szükséges költséget. Hogy mért nem öntöznek ott legalább ily szükség esetén öntözőkocsival? — kérd: a laikus publikum. Hát azért, mert a város egyetlen ilyen öntöző kocsija a milleniumra van szánya mutogatóba, nem szabad hát a nagy strapáciával tönkre tenni.

— **(Ez se rossz.)** A zsidók legutolsó ujevén esett meg Pécsen egy uri emberrel. Tudvalevőleg a zsidók ujev napján, az engesztelődés és bünbocsánat nagy napján maig is hédolnak annak a régi szép szokásnak, hogy az ellenségek kibékülve egymásnak jobbot nyújtanak. Egy ur, kinek még nem régen szép üzlete volt Pécsen s innen Budapestre távozott, ujev ünnepén ezt táviratozta egyik helybeli izraelita polgártársunknak, kivel az előtt nagy baragban volt: „Mindazokat kívánom én is neked e napon, a mit te kívánsz nekem.“ Mire ezt a nagyon is érthető választ kapta: „Már megint kezdéd?“. Bizony bizony, a béke csak ideál volt mindig s az is marad örökre, mit megvalósítani nagyon nehéz dolog.

— **(Adakozás.)** A Kereky féle ház építésénél szerencsétlenül jártak felsegélyezésére Szautter Gusztáv ügyvéd ur ma husz forintot küldött szerkesztőségünkbe. Átadtuk Vaszary Gyula főkapitánynak.

— **(Less még szőlő, lágy kenyér.)** Bizony most így kell magunkat vigasztalnunk, mert az ideai szőlőtermés a lehető legrosszabbal ütött be általában az egész országban. A mi kevés szőlő van, megölelte vidáman, örvendő. De a fülébe sügött valamit.

— **Hagyjon mindent rám, a hogy mondom.** A férjem becsülete követeli!

S aztán a kis cukorbaba asszony egyik karját a nő karjába fűzve, a másikat pedig az uráéba, úgy vitte őket kifelé az árnyas rengetegből. S azoközben mindig beszélt, csicsergett, mint a madár.

— **Hát te rossz ember, te, hát azért invitáltál olyan titokzatosan ide ki a ligetbe? Pedig tudod-e, hogy majd tönkretetted a férji renommédát Katolnainé előtt? O neki ugyanis az a véleménye, hogy nincs férj, a ki meg ne csalná a feleségét, ha még annyira szereti is.**

És kacagott hozzá, s vele nevetett a kis Katolnainé, meg az az asszony is. S legjobban meg épen Radányi Laci.

Hanem aztán, mikor a kis Katolnainé bent a városban elvált tőlük, a cukorbaba asszony egy megvető pillantással nézett végig a másikon s csak ennyit mondott:

— **Jegyezze meg magának asszonyom, hogy nemcsak a férfiak tudják megvédeni a nők becsületét, de a nők is a férjeiket, különösen az olyanok ellenében, mint kegyed!**

Annak is ideje volt azonban, hogy épen a házuk kapujába értek. Mert a kis cukorbaba asszony zokogva esett össze s úgy vitte be az ura a házba, bocsánatkérő, igaz megtérésről tanuskodó csókokkal halmozva el piros, édes, megváltó ajkait.

És másnap Radányi Laci — mégis meglátogatta azt az asszonyt.

az is megregrága, s csak most kezd érni, például Kaposvár környékén is, a hol — mint tudósítónk írja — a kevés szőlő is savanyu és a ki kedvet kap rá, bizony meg kell fizetni egy pár fürtért 10 krajcárt, mert ennyi az ára!

— **(Paradicsommaradékok.)** Most, midőn a paradicsom ideje megérkezett és már annak befőzése is kezdetét veszi, jó tanácsosal szolgálunk. Midőn a paradicsomot áttörük a szitán, nagyon érdemes a hátramaradt héját és magokat eltenni és aszaló deszkán a forró napon, vagy a kemencében megszáritani, aztán kis zacskóban száraz helyre eltenni. Ezt a száraz maradékot igen jól lehet a zöldséghez adni, akár levesbe, akár sültöz való mártásoknak, mert nagyon jó ízt és szép színt ad neki.

— **(Sorsolások.)** A Tisza-szabályozási kölcsön kötvényeinek 41 ik kisorsolása tegnap délelőtt ment végbe a magy. kir. lottó igazgatóság helyiségében. Mindenekelőtt kihuzatott a következő 31 sorozatszám: 121 317 371 344 577 826 901 1075 1398 1443 1582 1684 1801 1887 1913 2011 2118 2350 2389 2446 2789 2816 3331 4077 4080 4101 4116 4244 4263 4369 és 4384. Ezekből a főnyereményt 1000 frttal nyerte: sorozatszám 1443. nyerőszám 68. 1000—1000 frtot nyertek: 1913—36 2350—65 4101—16 4116—42 és 4263—70. A fenti 31 sorozat szám többi 3094 nyerőszáma egyenkint 120 frtot nyertek. — Az 1854. államsorsjegyek tegnap huzásánál a főnyeremény a 145 sorsz. 61 számú sorsjegyre esett. 5000 frtot nyert 1454 sorsz. 11 sz. 2000 frtot nyertek 1740 sorszám 47. sz., 235 sorszám 44 sz., 2863 sorszám 36 szám, 2286 sorszám 35 sz., 377 sorsz. 39 sz.

TÁVIRATOK.

— **Külföldi hírlapírók Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este kilenc órakor érkeztek Budapestre a külföldi hírlapírók, kiket a pályaudvaron Rákosi Jenő, az „Otthon“ írói és művészi kör elnöke üdvözölt. A vendégek tiszteletére este 10 órakor az Otthonban fényes bankett volt, melyen Bánffy, Dániel, Wlassics és Percel miniszterek is részt vettek. Az első felköszöntőt Rákosi mondotta magyar nyelven, éltetvén a királyt, majd nemetül folytatva beszédét, szívélyesen üdvözölte a külföldi vendégeket. Dániel miniszter a kormány háláját és köszönetét fejezte ki a sajtónak, mely a milleniumi kiállítás sikerének biztosításában oly kitaróan fáradozik. „Ugy érzem magam — ugymond — mint Dániel az oroszlanbarlangban. (Nagy derűtség) A sajtó rendszeren támogatja a korinányt, de ha mégis megjelentünk az oroszlan-barlangban, ez onnét van, mert az oroszlanok ilyenkor igen szelidek.“ Végül élteti a sajtó munkásait. Bánffy nagy derűséget keltett azzal a kijelentésével, hogy hozzászókkott már, mikép a sajtó nem sokra becsüli az ő beszédeit, de hát ez nem bántja, mert ebben a tekintetben a viszony közte és a sajtó között kölcsönös. Ezredéves ünnepünk megismertetésére a magyar sajtó egymagában nem elégséges, ebben a feladatban a külföld sajtójának kellett a magyar sajtó segítségére jönnie. Köszönetet mond azoknak, kik a külföldi sajtó érdeklődésének felkeltésében ily sikeresen buzgólkodtak.

— **Pasteur halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pasteur halála alkalmából a világ minden részéből küldöttek táviratokat, köztük igen sok amerikai egyesület, Dánia királynéja.

— **As adakozó miniszterelnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök a hírlapírók nyugdíjintézetének ezer forintot adományozott.

— **A visszarendelt miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos „Wiener Zeitung“ közli Kielmansegg felmentését a miniszterségtől, és egyben Alsó-Ausztria helytartójává történt újbóli visszahelyezését. A Lipóterend nagykeresztjét kapta. A király az új osztrák kormányt ma fogadta.

— **Erzsébet királyné idehaza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné ma reggel fél kilenckor Gödöllőre érkezett fekete ruhában és tollas kalapban. Kíséretében Sztáray grófné volt.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatálhatunk, hogy kiadónk áldozatkészége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába; mert a „Pécsi Figyelő“ napról-napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor lepezetlenül megmondta az igazat. Dicséret, méltatott, ha az érdem elismerést követelt; de kérelhetetlenül ostromozta a bűnt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő“ egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől téveszteni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő“ ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, úgy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevőleg lapunk naponként esti 6 órakor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő“ megmarad a régi, azzal a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő“ lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hisszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelő is híveink voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési öszegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Laptuladónos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felölő szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1099 szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 7333/95. sz. végzése által Melli Elio végrehajtató javára Hochrein József és fiai ellen 113 frt 32 kr. tőke, ennek 1895. év február hó 28 napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 36 frt 20 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 876 frtra becsült papír árukból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 19281/95. sz. kiküldés rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen, **Jókai Köz** leendő esküszécsére **1895-ik év október hó 7-ik napjának délután 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárveresendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895. évi szeptember hó 18. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

